

21/03/2015 ಪ್ರಾತಿಕಾರಣ ಓಂಶಾಂತಿ “ಭಾಪೋದಾದಾ”ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಈ ಜಾನಪು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶೀತಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಈ ಜಾನದಿಂದ ಕಾಮ-ಕ್ಷೋಧದ ಅಗ್ನಿಯು ಸಮಾಹಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಅಗ್ನಿಯು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಸಮಾಹಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರಿಶ್ರಮವು ಯಾವುದಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ದೇಹವೂ ಸಹ ನೆನಹಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಆತ್ಮಾಭಮಾಸಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದೇ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಹಕೆಂದರೆ ಅರ್ಥಕಲ್ಲು ದೇಹಾಜಮಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದರೇನೇ ದೇಹದ ನೆನಪು.

ಓಂಶಾಂತಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ – ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಹಕಾಂತದ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಕಾಂತ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಾಲೀಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ಓದುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಹಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಕಾಂತವಿರಬೇಕು. ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರೆಂದರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನೆನಹಿನ ಯಾತ್ರೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಹಕೆಂದರೆ ಅರ್ಥಕಲ್ಲು ಮಾಯೆಯ ರಾಜ್ಯವು ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ದೇಹಾಜಮಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೇ ಶತ್ರು ದೇಹಾಜಮಾಸವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಬದಲು ದೇಹವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಾಭಮಾಸಿಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ಭಕ್ತಿಯು ಜಾಟುಹೋಯಿತು, ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶರೀರದ ಜೋತೆಯೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಳಿದರ್ಥಾತ್ಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಶನ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಇದೇ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ – ನಾವಾತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವಿರೋ ಅಷ್ಟು ಹಾಪಗಳು ತುಂಡಾಗುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹಾಪಗಳು ಕಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ವೃದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೋ, ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿಜಡುತ್ತೇವೇನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಂಕಿಯು ಜಾಡಿತು ಎಂದರ್ಥ ಮತ್ತು ಜಾನದಲ್ಲಿ ಶೀತಲತೆಯಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಮ-ಕ್ಷೋಧದ ಅಗ್ನಿಯು ಸಮಾಹಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ – ಬದರಿನಾಥಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಮೂರಿಯ ನಾಕ್ಕಾತ್ಮಾರವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೇನು! ತಕ್ಷಣ ಆ ಭಾವನೆಯು ಕುಳಿತುಜಡುತ್ತದೆ ನಂತರ ಬದರಿನಾಥನ ವಿನಃ ಮತ್ತೊಂದು ನೆನಪು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಂತೂ ಕಾಲ್ಪಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ನಾನು ಅಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮನೋಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾಕ್ಕಾತ್ಮಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿನಃ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ! ನಿಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ನಸ್ಸಿಂದಲೇ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಇವರಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಸ್ತಿಯು ಒಬ್ಬ ರಚಯಿತ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಜಡ ಅಥವಾ ಜ್ಯಾತನ್ಯೇ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಇದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ರಚನೆಯಂದ ಎಂದೂ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಹಾವನನು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಮಾರಿಯರಂತೂ ನಂಗದೊಷದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ಈ ಪತಿತತನದಿಂದ ನೀವು ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂಬಿಗೆ ಹಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಡಿ, ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯು ಶಿವತಂದೆಯ ಕಡೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಶಿವತಂದೆಯೇ ಇವರ ಮೂಲಕ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಂಬು ದಾದಿಯರಿಗೂ ಸಹ ಓದಿಸುವವರು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಾತರಿಯನ್ನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನಿ! ನಿಂಬು ಶಿವತಂದೆಗಾಗಿ ಮಾಪು, ದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಿ, ಶಿವತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ – ನಾನಂತೂ ಅಭೋಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಂಬು ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೇ. ಭಕ್ತರು ಸ್ನೇಹದ್ವಯವನ್ನಿಟ್ಟು ನಂತರ ಅವರೇ ಹಂಜಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆಯೇ! ನಾನು ನಿಂಬು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸಿ ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಹಾವನರಾಗಿ ನಿಂಬು ಇಷ್ಟು ಶೈಂಪ್ರಪಂದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾ ಭಾಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾವಾಚವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೂ ಸಹ ಮುರುಳಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದೇ ತಿಳಿಯರಿ. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಒಳಗೆಯ ಬಾಣ ಹಾಕುವುದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಅವರೆಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾನದ ಬಾಣವು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆ. ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೇ – ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಇತ್ತಿಯಿದೆ, ಬಾಂಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ

ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇರ್ಪಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಂತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಿ. ಸೈನ್ಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ವಿಜಯ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ನಿಂತು ಈ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ಪಾವನರಾಗಲೀಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿನಾಶಪು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿತುಹೊಂಡು ಬಹಕ ಹಣಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ನಿಂತು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಖಚಿತಂದ ಹೋಗಬೇಕಿಲ್ಲವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಬಹಕ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನೆನಹಿನ ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯು ಬಹಕ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪ್ರಶ್ನಿನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ - ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಲ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೋ? ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಜಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಭಯನೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಬಹಕ ಸಹಜಯುತ್ಕಿಯನ್ನು ತಿಂಗಳನ್ನು - ಭೋಜನ ಮಾಡಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾಥದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಬ್ದ (ಮಾತು) ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ನಿಂತು ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಂತೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೈವೇದ್ಯವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಆ ಮೂರಿತಯೇನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಕುಟುಂಬದವರು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ - ನಮಗೆ ಶಿವತಂದಯೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಶಿವತಂದಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಂಗಳು ಅಧಿಕಾರಿದೆ ಅಂದು ಶಿವಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವ-ಪಾವತಿ, ಶಿವ-ಶಂಕರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಒಂದು ಗೀತಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಿಯನ್ನರದು ಒಂದೇ ಬೈಬಲ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಗೀತೆ ಆಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಓದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ಮಾತುಗಳವೇಯೋ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯೋಗಬಲದವರು, ಬಾಹುಬಲದವರ ಕಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಾದರೂ ಓಕೆ! ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದು ಯಾವುದೇ ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲ, ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯಗಳಸ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಯುದ್ಧವು ಪಂಚವಿಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಂತೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊಡಿದಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ವಿಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸನ್ಯಾಸಿ ಮೊದಲಾದವರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ದ್ವಿಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಲಾಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದ್ವಿಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಯೋಗಬಲವೇ ಆಗಿದೆ. ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಈ ಪಂಚವಿಕಾರಗಳು ಶತ್ರುವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದು ದೇಹಾಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು - ನಿಂತು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ. ನಿಂತು ಗಭರಿತ ಬಂದು ಗಭರಿತ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ನಾನು ಈ ಶರಿರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಗಭರಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಭರಿತ ಮಹಾನಿಷಿಲ್ಲರುತ್ತಿರಿ ನಂತರ ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಭರಿತ ನಿಷಿಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ನಾನಂತೂ ಕೇವಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಜನಸ್ತೇವಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಂದಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇಂದು ಹೆಸರಿಸುತ್ತೇನೆ ಓಕೆಂದರೆ ನನ್ನವರಾದರಲ್ಲವೆ. ಹೇಗೆ ದತ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ಸಹ ಬಹಕ ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸಂದೇಶಿಯ ಮೂಲಕ ಬಹಕ ವಿಜಿತವಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಉದ್ದೇಶವಾದ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಬಂದಿತ್ತು. ತಂದೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳು ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಶರಿರದ ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು - ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೇಂದು ತಿಂಗಳಿರಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನಾಕು. ನಿಮಗೆ ತಿಂಗಿದೆ - ನಾವು ಪೂಜ್ಯ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಂತರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದೇ ಜಿತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೇವಿಯರ ಜಿತುಗಳನ್ನು ಬಹಕಷ್ಟು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಗಳಗೂ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಣಿನ ಸಾಳಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡಿದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿಯರಿಗೂ ಸಹ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ, ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಜಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು - ನನ್ನ ರೂಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಿಸಿ-ಹುಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳನೆಲ್ಲದ್ವಾರೆಂದು ಹೇಳಿಜಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುದೇಶ ನನಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಬಡವರಾಗಿಜಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ! ಬಡವರೇ ನಂತರ ಶೈಷ್ಫಲ್ಯಪದ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಹುಕಾರರು ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಪರಿಶ್ರಮ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ನಾಹುಕಾರರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಇಲ್ಲಂತೂ

ಬಡಮಕ್ಕಳ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರೇಸೆಯ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಬಾಬಾ, ನಮ್ಮೆ ಒಂದು ಇಟ್ಟಗೆಯನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಜಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಹಲುಗಳೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವೇಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಜಿನ್ನವು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜಿನ್ನದ ಇಟ್ಟಗೆಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಈಗ ನಾಟಕವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ಬಡಮಕ್ಕಳಗೆ ನಾಹುಕಾರರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮೆ ಬಳ ಐನೆಲ್ಲವೂ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ವರಾಂವಣೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಲ್ಲ ವರಾಂವಣೆ (ಸಘಲ) ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸಪ್ಪಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಸಿಗುವುದು. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯೇನೂ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಮಳ್ಳಿಪಾಲಾಗಲಾದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ಸಫಲ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೊಸಪ್ಪಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು. ಈಗ ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶದ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ಇದ್ದಾವುದೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮನೆ-ಮನೆಯಿಳಿಯೂ ಆಸ್ತ್ರತ್ವ ಕರ್ಮ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಯ ಸಿಗುವುದು, ಇದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯುದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಹೋಗಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಹಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯನಾರೆ:-

1. ಸಂಗದೋಣದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ-ಬಹಳ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹತಿತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬರಬಾರದು. ಶಾಂತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ನಾಟಕವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಗಾಗಿ ಅಧಿಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣಿತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಸಪ್ಪಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ವರಾಂವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನಾ:- ಕೆಳೆದುಹೋದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದಯಾಹೃದಯಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಂತಹ ಶುಭೇಚಿಂತಕ ಭವ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರದಾದರೂ ಕೆಳೆದುಹೋದ ಬಲಹಿನತೆಯ ಮಾತನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳದರೆ ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ವ್ಯಾಧಿ ಜಿಂತನೆ ಅಥವಾ ಬಲಹಿನತೆಯ ಮಾತು ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲೇ ಬಾರದು. ಕೆಳೆದುಹೋದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ದಯಾಹೃದಯಗಳಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದ ಆ ಆತ್ಮರ ಪ್ರತಿ ಮನಸಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಭಲೆ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ವಶರಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾಸ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇಬ್ಬಿಗೆ, ಇಬ್ಬರಿಂದ ಮೂವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಮಾತುಗಳ ಮಾಲೆಯಾಗಿದರಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಗಮನವಿಡಬೇಕು ಅಥಾದ ಶುಭೇಚಿಂತಕರಾಗಬೇಕು.

ಸ್ವೇಚ್ಚಾನಾ:- ಸಂತುಷ್ಟಮಣಿಯಾಗಿರಿ ಆಗ ಪ್ರಭು ಪ್ರಿಯ, ಲೋಕ ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಿಯರಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ.
